

Zondag 19 februari 2017

Eucharistieviering vanuit de Sint-Martinuskerk in Avelgem.

Voorganger: pastoor-deken Achiel Roets.

Homilie

Beste mensen die zojuist samen met mij hier in de kerk of thuis of in een ziekenkamer geluisterd hebben naar woorden om van te leven.

Heel wat harde teksten worden ons vandaag ter ore gebracht. Opnieuw een stukje uit de Bergrede: de kern van Jezus' verkondiging. Héél gebiedend zelfs!

Wees niet haatdragend – wijs mekaar terecht – bemin je naaste als jezelf – je moet houden van je vijanden en je moet bidden voor de mensen die het jou moeilijk maken ...

Bepaalde aansporingen leggen we liever opzij. Graag lezen we eroverheen.

Jezus kende al de teksten van het Oude Verbond. Zoals Leviticus: *wees niet haatdragend ...* en toch ... toen en nu doen en blijven mensen dat maar doen: haatdragend zijn en ze uiten dit ook in alle mogelijke pesterijen waar mensen zo creatief in kunnen zijn. Waarom toch? wat heb je er zelf aan? Word je erdoor een beter mens?

De droom van God is van een totaal andere orde en dat wil Jezus onderlijnen!

Bemin je naaste als jezelf en zelfs wanneer iemand jouw vijand is geworden, ook dan blijf je hem of haar best gaarne zien. Zo gaarne, zoals wij onszelf moeten gaarne zien ...

Maar, wij ontmoeten toch allemaal van die mensen 'die zichzelf NIET GAARNE ZIEN'. Die nooit content zijn, *vieze mensen*, zoals we in West-Vlaanderen zeggen, en erg, zelfs zo vies, dat ze niet weten waarom ze vies rondlopen.

Niet gelukkig zeggen we dan. Waarom niet? Wat missen ze dan wel? Ze weten niet wat doen om gelukkig te worden.

Het is de ingesteldheid, zegt een ander: welke bril zetten ze op hun neus: een positieve zonnebril of een negatieve zwartbril?

In het Evangelie horen we vandaag dat er nog een andere bril kan opgezet worden ... We zouden zeggen, als iemand moeilijk doet: ik laat die maar begaan, laat ook mij gerust, dan doe ik het ook met u ... en het blijft er bij.

Nee zegt Jezus! Juist hier hebben we een taak: ik moet de *ambetanterik* stap voor stap meenemen in mijn bestaan. Maar eigenlijk gebeurt dat al: wie mij kwetst of diep ontgoochelt, die gaat niet uit mijn gedachten.

En wat moet je dan doen? Jezus zegt: het voor mensen onmogelijke doen. Dat betekent: niet veel zeggen, niet discussiëren, liefst zwijgen maar des te meer doen!

-Word je geslagen, laat het nog eens gebeuren ... wat gaat er dan om in die mens die je pijn doet? Wat doe ik nu en waarom doe ik het?

-Pakt iemand jouw hemd ? Geef hem ook jouw jas ook al gaat het sneeuwen en vriezen, stel je kwetsbaar op.

-Dwingt een soldaat je om zijn spullen te dragen: loop mee, zelfs tweemaal zover als hij je dwingt ... Ons verstand kan hier niet meer mee! Het is wat spottend zelfs en uitdagend!

-Jezus mocht zoiets zeggen, omdat Hij naar het einde toe van zijn leven heeft gedaan wat Hij zegde : ze sloegen Hem, zelfs dood. Ze wisten niet goed waarom ...

Verstand op nul: het hart op nummer één!

Nog menselijk? Nee, eigenlijk niet. Hier wandelen we binnen in het Rijk van God; in het Rijk van de ware liefde.

-Hier zitten we in wat we de goddelijke LIEFDE moeten noemen. Af en toe komen van die ontroerende verhalen naar ons toe. Ook op vandaag ontmoeten we mensen die zo'n levend verhaal zijn ...

- Zeg es: waarom blijf jij mij gaarne zien? Na al wat er is gebeurd?

- Hoe hou je het vol om verder te leven met mij die telkens herval in mijn verslaving?

God zegt aan ieder van ons: wie je ook bent, wat er ook is gebeurd: ik zie je graag en zal het blijven doen = de volgehouden liefde.

Gods liefde gebeurt op vandaag nog steeds:

- Thuis iemand blijven verzorgen die weinig dankbaar is of helemaal niet, dat doen tussen vier muren, dag na dag of zelfs dag èn nacht, als niemand het ziet: het blijven doen zonder merci. Waarom doe je het? Omdat jij het zijt ...!
- De deur openhouden voor zoonlief die in colère thuis is weggetrokken na een ruzie en nog méér zelfs, doen wat Jezus vraagt: voor hem bidden

Daarom beste mensen, we moeten ons OEFENEN in de liefde (= het thema van de viering!)

Je gaat je maar oefenen als je een DOEL hebt: waarom zou ik jou blijven gaarne zien? Waarom zou ik nog een eindweegs met je mee gaan? Waarom zou ik merci zeggen? Mijn enige doel moet zijn, zegt Jezus, dat de ander met al zijn fouten en gebreken, een beter mens wordt door mijn houding ...

Wie dat kan en doet, mag heilig genoemd worden: zoals God heilig is.

Die heiligen komen niet op TV, ze zitten nu misschien thuis bij iemand die tijd maakt voor hen. Ze liggen nu misschien in een ziekbed te kijken naar die viering en raken ontroerd wanneer ze denken aan hun persoonlijke vijand die een concrete naam heeft ...

Wie we ook zijn: we hebben een vijand en Jezus zegt, Ik weet het: bid voor die mens! Probeer het! Oefen je daarin

Waarom spreekt Jezus zo gebiedend? Ook naar mij? Jezus weet wat Hij vraagt. Begin met verzoening in je hart, als je straks communiceert: neem die vijand mee ...

Het openingslied van deze viering was sterk: **geef de mensen meer dan ze verwachten!**

Daarom moeten we ons oefenen:

ons oefenen in geven en ver-geven,

ons oefenen in zoenen en ver-zoenen,

ons oefenen in positief te denken over mekaar,

ons oefenen om de moed te hebben om iemand terecht te wijzen.

Dat kan ik niet uit mezelf.

Dat weet ik, zegt de Vader van Jezus.

Ik geef u daartoe de kracht als je het maar vraagt, Ik deed het ook met mijn zoon Jezus .

Amen